

DO PROWADZĄCYCH KURS

Centrum katechetyczne wykonało korektę kursu przedmałżeńskiego *Miłość na całe życie*, z zamiarem zmniejszenia jego zawartości, aby mógł być bez problemów odbyty podczas wyznaczonych 4-5 spotkań, w celu zdigitalizowania części materiałów oraz przetłumaczenia książeczki na inne języki.

Przed wami przedstawiamy krótkie wprowadzenie w sposób, w jaki kurs i materiały są zbudowane oraz jak możecie rozpocząć kurs przedmałżeński w waszych parafiach.

A. Przegląd materiałów przeznaczonych na kurs

Wersja 2021 materiałów katechetycznych do kursu przedmałżeńskiego przygotowana przez OKB zawiera:

- **Wydrukowany podręcznik**, który, kupiony przez parafię w księgarni St. Olav, jest rozdawany parom za darmo. Podręcznik ten jest napisany po norwesku i będzie niedługo dostępny także w wersji angielskiej i polskiej.

- **Strona internetowa z materiałami kursu:** <https://katekese.no/ekteskap/>

Forma podręcznika

Podzieliśmy podręcznik na **5 głównych rozdziałów**, tak by mogły one być mniej więcej rozłożone na 5 spotkań. Każdy z rozdziałów zawiera **dwa podrozdziały**, obejmując wszystkie wcześniejsze tematy kursu, w trochę innej kolejności.

Wszystkie paragrafy w podręczniku są ponumerowane. Ta numeracja jest po to by ułatwić używanie książeczki parom lub grupom wielojęzycznym, które dzięki temu mogą czytać kilka egzemplarzy w tym samym czasie.

Na końcu podręcznika umieściliśmy stronę ze **wskazówkami na dalsze czytanie** – listę najważniejszych dokumentów Kościoła o małżeństwie.

Zawartość w Internecie

Strona internetowa zawiera:

- **Dokumenty PDF z trzema pytaniami zachęcającymi do refleksji nad każdym rozdziałem** dla pracy indywidualnej par

- **Ćwiczenia do każdego rozdziału**

- **Dokumenty PDF z dodatkowymi materiałami na każdy rozdział**

Zarówno ćwiczenia, jak i materiały dodatkowe mogą być wydrukowane i rozdane parom.

Pytania do przemyślenia mają pomagać parom w indywidualnej refleksji nad tematami w każdym rozdziale, po **każdym spotkaniu**.

Ćwiczenia są połączone z numerami paragrafów w podręczniku. Większość ćwiczeń pochodzi z poprzedniej wersji książki, ale wszystkie są poprawione i zaktualizowane. Jest wyraźnie zaznaczone czy pytania są przeznaczone na pracę grupową czy do indywidualnej pracy w parach.

Wy sami, jako prowadzący, decydujecie, które ćwiczenia chcecie wykorzystać i które pasują waszej grupie, także ile macie czasu na ich wykonanie. Pragniemy jednak zachęcić was do przeprowadzenia przynajmniej części zadań podczas zajęć – by były one bardziej żywe i zachęcały do rozmowy i refleksji nad ważnymi tematami.

Dokumenty z ćwiczeniami zawierają także **praktyczne zadania**, z którymi pary mogą pracować po każdym spotkaniu, **wskazówki na dalsze czytanie** aktualne do danego rozdziału oraz **przydatne linki**.

Dokumenty PDF z materiałami dodatkowymi zawierają **formularze do wypełniania i rozpis** każdego ćwiczenia, **tekst liturgii obrzędu sakramentu małżeństwa** oraz **listę tekstów biblijnych** (propozycji czytań), a wszystko to uporządkowane w stosunku do kolejności rozdziałów.

B. JAK PRZEPROWADZIĆ KURS PRZEDMAŁŻEŃSKI W PARAFII?

Początki

W ramach pomocy w rozpoczęciu kursu przedmałżeńskiego w parafiach, przekazujemy tutaj kilka ogólnych wskazówek jak można zorganizować i przeprowadzić takie kursy w praktyce.

Centrum katechetyczne zaleca by zostały zorganizowane przez parafie **jeden lub kilka zespołów do kursu przedmałżeńskiego – E – zespół (ekteskapsforberedende)** – składających się z księdza i doświadczonego małżeństwa z minimum dziesięcioletnim stażem, zwłaszcza takiego, które angażowało się lub angażuje w grupach kościelnych, np. modlitewnych i jako swój szczególny apostołat uważa małżeństwo i rodzinę. Diakoni stali także mogą być częścią takiej E-grupy. Wielką pomocą będzie, jeśli małżeństwa prowadzące kurs mają wiedzę w zakresie medycyny, prawa, psychologii albo doradztwa rodzinnego. Większe parafie mogą potrzebować trzech lub więcej E-zespołów. Parafie mniejsze mogą współpracować i stworzyć zespół E, który będzie miał odpowiedzialność za dwie lub więcej małych parafii, według potrzeb. Centrum katechetyczne chętnie odwiedzi E-zespół by wyszkolić go w przeprowadzaniu kursu, zorganizowane będą też konferencje dla E-zespołów w dobrych odstępach czasowych.

Większość ślubów odbywa się w okresie wiosennym i letnim. Z doświadczenia polecamy przeprowadzenie kursu między styczniem a kwietniem dla par, których dotyczy taki termin. W większych parafiach koniecznością będzie także kurs jesienny lub kilka kursów odbywających się w tym samym czasie, aby odpowiedzieć potrzebom. **Poinformujcie o kursach** wystarczająco długo przed ich rozpoczęciem, na stronach parafii, mediach społecznościowych oraz w lokalnych gazetach.

Polecamy wam aby kurs odbywał się najmniej cztery do pięciu razy, w okresie 2-4 miesięcy. W ten sposób uczestnicy będą mogli mieć **wystarczający czas na dłuższą refleksję**. Kurs ekspresowy nie jest zalecany przed tak ważną decyzją życiową.

Kurs przygotowujący do małżeństwa jest obowiązkowy dla wszystkich, którzy chcą wziąć ślub w Kościele Katolickim. Często zdarza się, że pary planują ślub na szybko nadchodzący termin. Jeśli któraś z par ma zaplanowaną datę ślubu przed skończeniem się kursu, pan i pani młoda powinni być zaproszeni do jego dokończenia po uroczystości. Mamy doświadczenie, że pary wynoszą z tego wiele, choć idealnym rozwiązaniem jest skończenie kursu przed ślubem.

Systematyczne informowanie o kursach jest konieczne, aby zapobiec braku czasu narzeczonych na dokładne przygotowanie się do małżeństwa. Jest to więc praca, o którą parafie powinny dbać na dłuższą metę. Chodzi tutaj o dotarcie do i uświadomienie grupy. Może się to dzieć poprzez systematyczne informowanie o godzinach kursu podczas niedzielnej mszy, używanie diecezjalnych lub parafialnych stron internetowych, lokalnych gazet i mediów społecznych, podkreślając przy tym długość trwania całego kursu. Młodzi wierzący przyzwyczajają się w ten sposób do tych informacji i kiedy nadejdzie ich kolej, będą świadomi, że powinni przeznaczyć wystarczającą ilość czasu na przygotowanie.

Przy przyjmowaniu sakramentów instrukcje i nauczanie, które Kościół oferuje, ma być darmowe. Głoszenie ewangelii różnym grupom wierzącym jest apostołatem, nie biznesem. Dlatego też zapłata za kurs powinna być wymagana tylko kiedy jest całkiem konieczne pokrycie jego kosztów oraz nie może ona wykluczać kogoś z uczestnictwa.

Dopasowywanie się do grupy

Ze względu na to, że mamy tak wiele narodowości i kultur w naszym Kościele, przygotowywanie par do sakramentu małżeństwa zawsze będzie wyzwaniem. Skład grupy będzie się zmieniał w ciągu kursu. Elastyczność i umiejętność improwizacji są tutaj kluczowe. Niekiedy grupa będzie składała się z osób głęboko zanurzonych w wierze i nauce Kościoła, a innym razem konieczne będzie dołożenie podstawowej katechezy o wierze katolickiej do przygotowania małżeńskiego. (Filmiki Sycamore mogą być tutaj przydatne. Na dzień dzisiejszy mają one napisy w języku norweskim, polskim, wietnamskim, szwedzkim i francuskim.) Uczestnicy kursu mają także często konkretne pytania do prowadzących i księdza. Dobrze zaplanowany kurs przeznacza miejsce na takie potrzeby i udziela dobrych odpowiedzi.

Rozmiar grupy, ilość par uczestniczących, jest różny na różnych kursach. To, ile osób uczestniczy w kursie dyktuje w jaki sposób jest on organizowany. Z naszego doświadczenia możemy powiedzieć, że najlepsza grupa to 7-8 par. Jeżeli są mniej niż trzy pary, lepiej będzie dla nich przeprowadzić kurs indywidualny. Jeżeli zaś zapisanych jest 10-15 par, możemy mieć mało czasu na ćwiczenia i dzielenie się przemyśleniami. W takim wypadku polecamy przemyśleć możliwość prowadzenia kilku kursów naraz.

Konieczny jest dobrze przygotowany kurs, aby osiągnąć nasz cel! Włóżcie pracę w planowanie w jaki sposób będzie przebiegał i jak zaprezentujecie jego zawartość w czasie katechez (które rozdziały/podrozdziały są prezentowane przez księdza/małżeństwo/diakona, kto za co bierze odpowiedzialność).

Możecie śmiało **dodać do materiałów**, które wam przekazujemy, inne przydatne źródła – filmy, własne prezentacje z innych krajów. Jednakże mamy wielkie życzenie, aby narzeczeni w naszych parafiach pracowali z materiałami przedstawionymi w tym programie. W ten sposób będą mogli dostać **najbardziej spójną katechezę przygotowującą do małżeństwa**, gdziekolwiek mieszkają.

Przygotowania przed pierwszym spotkaniem

Przygotujcie pokój, w którym będziecie przebywać. Jeśli macie większe pomieszczenie dobrym rozwiązaniem będzie zrobienie miejsca na rozmowy, stawiając krzesła w formie koła oraz miejsca ze stołami, przy których uczestnicy mogą pracować. Jeżeli w pokoju nie jest aż tyle miejsca, stwórzcie podkowę z krzesel, i stół, gdzie będą siedzieć uczestnicy. Prowadzących ustawcie na otwarciu podkowy, na prostych krzesłach.

Rozłóżcie przyrządy do pisania oraz kartki na stołach. Przygotujcie też projektor/whiteboard/flipower, jeśli będziecie go używać. Niech to będą proste rozwiązania!

Wyłóżcie herbatę/kawę, wodę i szklanki, serwetki i coś do przegryzienia. Na ostatnie spotkanie możecie zaprosić pary, by same przygotowały jakąś potrawę.

W dobry nastrój może też wprawić ułożenie bukietu z kwiatami, zapalenie świec albo włączenie spokojnej muzyki w tle, w czasie gdy pary się będą schodzić, podczas rozwiązywania zadań i w przerwach.

Pełne, ewangelizujące podejście

Kursy przedmałżeńskie są dobrą okazją, żeby pokazać parom podstawy naszej wiary i wprowadzić je w życie parafialne. Wiele osób pojawiało się w kościele tylko sporadycznie od czasu swojego bierzmowania. Dobrą rzeczą jest przeznaczyć jeden dzień kursu na pokazanie uczestnikom kościoła i wytłumaczenie najważniejszych jego elementów – chrzcielnica, ołtarz, realna obecność Pana Jezusa w tabernakulum i inne – oraz odmówienie wspólnej modlitwy. Innego dnia uczestnicy kursu mogą być zaproszeni do uczestnictwa w jednej z Mszy świętych w parafii, a jeszcze kiedy indziej spotkać osoby pełniące ważne stanowiska w parafii lub te, które są zaangażowane w grupy apostołatu małżeńskiego i rodzinnego. Powinno się też stworzyć możliwość, aby pary mogły przystąpić do sakramentu spowiedzi świętej przed samym ślubem.

Podarujcie uczestnikom możliwość **odkrycia i doświadczenia w kogo wierzymy**: Boga w Trójcy Najświętszej – **Ojca, Syna i Ducha Świętego**. Używajcie tekstów biblijnych, które zamieszczamy w materiałach do kursu, opowiadajcie o historii zbawienia. Wyłumaczcie uczestnikom dokładnie co oznacza każdy z sakramentów. Stwórzcie miejsce i możliwość modlitwy, uświadamiajcie pary o rzeczywistej obecności Chrystusa, że tam gdzie znajdują się dwaj lub trzej i modlą razem w imię Jego, tam On jest z nimi. Uświadamiajcie ich o Jego działaniu w ich życiu.

Pierwszy dzień kursu

Pierwszego wieczoru przywitajcie i ciepło przyjmijcie każdą z par.

Pary mogą na początku usiąść w kole, tak aby każdy mógł się bez problemu widzieć. Kiedy wszyscy usiądą pora na to, by prowadzący się przedstawili. Opowiedzcie trochę o sobie, podzielcie się waszą historią i doświadczeniem w prowadzeniu kursu przedmałżeńskiego oraz jaką rolę pełnicie na tym kursie. Zdarza się, że ksiądz posiada bogate doświadczenie w takich katechezach i też może świadczyć swoim własnym powołaniem. Inni prowadzący mogą podzielić się swoim małżeńskim stażem, czy mają dzieci/wnuki, opowiedzieć o życiu w rodzinie i swoim zaangażowaniu w życiu parafialnym.

Następnie przeprowadźcie rundę, w której wszyscy będą mogli się przedstawić. Możecie to zrobić w sposób kreatywny, który pomoże wam wszystkim zapamiętać imiona. Jeśli uczestników jest więcej warto zrobić karteczki z imionami. Zapytajcie się też par jakie oczekiwania mają w stosunku do kursu.

Powinniście uświadomić pary i zawrzeć wspólnie obietnicę poufałości, i to co ona zawiera: można zawsze dzielić się swoimi doświadczeniami z kursu z osobami spoza kursu, lecz nie można w żadnym wypadku wymienić imion lub mówić o innych uczestnikach kursu. Ważne też podkreślić, że każdy z uczestników ma sam odpowiedzialność za wybór tego czym chce się dzielić z innymi o swoim życiu. Uczestnicy mogą dzielić się doświadczeniem, ale nie życiem prywatnym. Nie można też nikogo zmuszać do zwierzenia się. Doradźcie wszystkim by zadbali o siebie w takim dzieleniu się. Małżeństwa, które prowadzą kurs muszą oczywiście wziąć odpowiedzialność za dzielenie się swoim świadectwem życiowym, bez ujawniania szczegółów swojego życia prywatnego.

Przedstawcie parom cel katechezy, jej zbudowanie i zawartość, oraz gdzie mogą znaleźć materiały internetowe potrzebne im do pracy. Największą część pracy pary wykonują same, poprzez czytanie i wspólne rozmowy. Kurs przedmałżeński nie jest formą ewaluacji kandydatów, wszyscy jednak zachęceni są do czynnego udziału, pracy nad swoją relacją, aby stworzyć dobre podłoże wspólnej przyszłości. Podkreście też, że nie ma żadnej presji zawarcia ślubu! Można uczestniczyć w kursie nie mając zaplanowanego wesela w najbliższej przyszłości. Zwróćcie też uwagę na to, że kurs może pomóc tym, którzy są niepewni czy małżeństwo jest ich powołaniem. Może się zdarzyć, że niektórzy odkryją, że nie jest ono ich drogą, co samo w sobie jest bardzo ważnym odkryciem.

Zaproście uczestników do zadawania pytań i wypowiedziania swojego zdania podczas spotkań, podkreślcie, że jesteście na takie rozmowy otwarci. Przeznaczcie czas na pytania oraz dłuższe wytłumaczenie materiału, systematycznie w czasie trwania kursu. Podzielcie się też z uczestnikami informacją o tym, kiedy planujecie przerwy, a kiedy jest czas na pracę.

Ćwiczenia grupowe na początku kursu

Poniżej przedstawiamy cztery małe ćwiczenia, które pomogą wam lepiej się poznać i rozgrzać atmosferę.

Zaznaczcie na podłodze trzy punkty, na przykład za pomocą trzech krzesel:

1. Jak długo jesteście parą?

1. Krzesło: znacie się mniej niż rok
2. Krzesło: rok do trzech lat
3. Krzesło: 3 lata lub więcej

Poproście pary by stanęły za tym krzesłem, które opisuje długość ich związku. Dopilnujcie, żeby wszyscy widzieli się nawzajem. Następnie poproście każdą z par o podzielenie się tym jak długo są razem.

2. Geografia i narodowości

Podzielcie podłogę na kontynenty, tak aby każdy miał swoje miejsce (Afryka, Europa, Azja itd.), możecie śmiało użyć całego pokoju. Przeznaczcie czas na rozmowę z uczestnikami na temat ich pochodzenia, jak długo mieszkają w Norwegii i jaki był powód ich przyjazdu. Po odpowiedzeniu na pytania poproście ich o ustawienie się na kontynencie, w którym się urodzili.

3. Jak duża jest twoja rodzina?

Zaznaczcie na podłodze miejsca, które będą określać liczbę rodzeństwa (0,1,2-3,4-6,7+) i poproście uczestników o ustawienie się na tych, które pasują do ich rodzinnej sytuacji.

4. Który z was jest katolikiem? Do jakiego wyznania należy partner?

Ćwiczenie możecie przeprowadzić w ten sam sposób co poprzednie. Przeznaczcie też czas na wypowiedzenie się każdego z uczestników.

Sposób w jaki te ćwiczenia są przeprowadzane zaprasza do ruchu i luźniejszej atmosfery. Jednocześnie można dowiedzieć się wielu ważnych informacji, nie siedząc na miejscu, więc mniej

formalnie. Dzięki temu pary będą mogły się lepiej poznać i zauważyć jakie mają cechy wspólne, a prowadzący będą mogli zdobyć przydatne informacje o uczestnikach.

Zakończenie

Każde spotkanie zakończcie w ten sposób:

- Krótka wymiana zdań (ok. 10 minut) o tym co pary wyciągnęły z danego dnia.
- Informacja o tym z czym pary mają pracować do następnego razu.
- Wspólna modlitwa – np. Ojciec Nasz, lub ta, którą znajdziecie w 1. Rozdziale podręcznika.
- Błogosławieństwo księdza.

C. KURS PRZEDMAŁŻEŃSKI ZAPRASZAJĄCY PARY DO ŻYCIA PARAFIALNEGO ORAZ OPIEKA DUCHOWA PROWADZĄCYCH ICH

Zarówno Jan Paweł II, jak i papież Franciszek, widzieli w małżeństwie i rodzinie ważny element w Kościele, o który trzeba się troszczyć. Oboje zapraszali do synodów biskupów o temacie rodziny chrześcijańskiej. Oboje dali nam także zarys przygotowania do małżeństwa dla par żyjących w dzisiejszym świecie, który przekazuje niezmienny cel takiej katechezy- powołanie do życia w miłości wiernej, owocnej i na całe życie. Jan Paweł II i Franciszek podkreślali potrzebę katechezy ukazującej nieodłączność sakramentu małżeństwa z chrztem, bierzmowaniem i eucharystią. Zapraszają nas też do, jakże aktualnego, głoszenia ewangelii Chrystusowej, tak aby pary przygotowujące się do małżeństwa mogły na nowo odkryć lub wzmocnić swoją wiarę i, poprzez kurs, zasmakować życia w Kościele.

Oto część propozycji Jana Pawła II i Franciszka:

Pary powinny mieć możliwość spotkania małżeństw i rodzin z doświadczeniem (np. poprzez prowadzących kurs), zostać wprowadzeni w życie ich parafii i duszpasterstwa w niej się znajdującej, w dodatku do katechezy dla narzeczonych oraz informacji o aspektach psychologicznych, prawnych i medycznych małżeństwa.

Celem kursu przedmałżeńskiego jest odkrycie przez pary wartości piękna małżeństwa, zauważenie Bożego odwiecznego planu na małżeństwo i zaproszenie ich do bycia żywym znakiem „tajemnicy miłości zjednoczonej i owocnej, która jest obecna między Chrystusem a Kościołem” (z Rytuału

Obrzędów Ślubu, 8). W takiej miłości dają sobie sobie nawzajem, tak jak Chrystus dał się Kościołowi (Ef. 5,25).

Polecamy E-zespołom dokładne przeczytanie encykliki Jana Pawła II Familiaris Consortio, pk. 65-78 oraz Amoris Laetitia papieża Franciszka, pk. 205-216. Najlepsze będzie oczywiście przeczytanie dokumentów w całości.

Tematy, które proponujemy z Familiaris Consortio:

- Uświadczenie o wartościach małżeństwa i rodziny oraz pomoc w osiągnięciu prawidłowej perspektywy hierarchii tych wartości
- Sam kurs przygotowania do małżeństwa, nazywany przez Jana Pawła II podróżą w wierze przypominającą katechumenat, ma za zadanie zagłębić pary w tajemnicy relacji Chrystusa z Kościołem, znaczeniu łaski i odpowiedzialności małżeństwa chrześcijańskiego, oraz aktywny i świadomy udział w obrzędzie ślubnym.
- Taka struktura katechezy, która nie tylko ubogaca pary w wiedzę intelektualną, ale także zasiewa w nich chęć aktywnego uczestnictwa w życiu parafialnym.
- W przypadku par, u których różnice w wierze są znaczące odpowiedzialność pomocy w dojrzewaniu w wierze spoczywa na księdzu prowadzącym je. W Norwegii jest to ogromnie aktualne. Przy mieszanych wyznaniach bardzo ważne jest podkreślanie wolności do praktykowania swojej katolickiej wiary i prawa do wychowania dzieci w takiej wierze przez katolicką stronę pary. Wartość ekumeniczna mieszanych par ma być pielęgnowana.

Synody biskupów na temat rodziny w 2014 i 2015 roku podkreślały potrzebę zaangażowania całej parafii w przygotowanie narzeczonych do sakramentu małżeństwa, zarówno poprzez przykład rodzin, jak i przez ukazanie powiązania małżeństwa z sakramentami inauguracji. Dalej, wskazali na cnoty i ich obecność w przygotowaniu, zwłaszcza czystości.

Amoris Laetitia (2016), adhortacja po-synodowa papieża Franciszka, podkreśla, że każdy kościół lokalny sam musi określić w jaki sposób chce zorganizować programy przygotowujące pary do sakramentu małżeństwa. W takim programie jakość jest ważniejsza niż ilość, głosząc parom kerygmę – objawiającą ewangelię Chrystusa oraz dzielącą się z nimi wiedzą, pomagającą im przeżyć życie małżeńskie z odwagą i dobrocią.

Tematy, które proponujemy z Amoris Laetitia:

- Pary powinno się mocno zachęcać do rozmowy o tym czego oczekują od małżeństwa, jak rozumieją miłość i zobowiązanie, czego oczekują od siebie nawzajem i jakie życie chcą wspólnie zbudować. Powinni też dostać pomoc w odkrywaniu głębszych podstaw na przyszłość, dających im pewność prawdziwego zobowiązania. To wszystko po to by mogli rozważyć, czy mają wystarczająco dużo wspólnego by dzielić ze sobą całe życie. (Amoris Laetitia, 209 i 2010). (Ćwiczenia w naszych materiałach pomogą właśnie przy takiej refleksji.)
- Dostrzeżenie naszych słabości musi za sobą nieść wiarę i realistyczne zaufanie w rozwijanie się naszych dobrych stron, które je zwalczą. Pary muszą także mieć gotowość przyjąć ofiarę, problemy

i konflikty, a także dostrzegać i szybko odpowiadać na niebezpieczne sygnały w ich relacji, tak, że stojąc przed ołtarzem będą gotowi iść razem wspólną drogą życiowego powołania z zamierzeniem stawiania czołom wszystkim próbom i trudnościom razem (Amoris Laetitia, 210).

Papież Franciszek podkreśla, że opieka duchowa dla narzeczonych i małżeństw musi koncentrować się na więzi małżeńskiej: „Tym wkładem są nie tylko przekonania doktrynalne. Nie może się ono sprowadzać tylko do cennych bogactw duchowych, jakie Kościół zawsze oferuje, ale muszą to być także drogi praktyczne, poradnictwo dobrze zakorzenione w realiach, strategie zaczerpnięte z doświadczenia, poradnictwo psychologiczne. Wszystko to tworzy pedagogikę miłości, która nie może pomijać obecnej wrażliwości ludzi młodych, aby można ich było mobilizować wewnątrz.” (Amoris Laetitia, 211).

- Kurs przedmałżeński powinien dostarczyć parom informacje o miejscach, osobach i usługach, które będą mogły im pomóc, kiedy pojawią się problemy.

- Powinno się mocno zachęcać pary do świętowania obrzędów ślubnych jako głęboko osobistego doświadczenia, w którym docenią znaczenie symboliki i znaków ceremonii. Papież Franciszek podkreśla jak ważne jest zrozumienie słów i przysięg, będąc świadomym że niosą ze sobą ofiarę (Amoris Laetitia, 213-214).

- Pary powinny być przygotowane na to, że muszą aktywnie odgrywać swoją rolę w małżeństwie, tak by było jak najlepsze, oraz przyjmować siebie nawzajem takimi jakimi są – osobami rozwijającymi się, z chęcią przewyciężenia wszelkich przeciwności, także za pomocą łaski, którą dostają poprzez błogosławieństwo w dzień ślubu (Amoris Laetitia, 217-218).

To wszystko sprawia, że musimy głębiej przemyśleć kurs przedmałżeński w naszych diecezjach w Norwegii. Musimy przeznaczyć więcej czasu i sił na dobrze skoordynowane rozwijanie się programów przygotowujących pary do małżeństwa, a także stałe usługi, które mogą wykorzystywać zarówno narzeczeni, jak i małżonkowie w takim zakresie, w jakim będzie im to potrzebne.

Centrum katechetyczne pragnie więc zachęcić parafie do dzielenia się konstruktywnymi myślami na te tematy, tak abyśmy wspólnie mogli wzmocnić przygotowanie do sakramentu małżeństwa.